

Krigerens Afskeed, af T. Körner.

Maestoso quasi Marcia.

Til blodig

Kamp gaer Stridens Kjempe ud, for Frieled, Ret og Fædreland at krigge; dog først han i lertil sin hulde

Brud, et Afskedsord han vil den Elskte si ge, Græde for mig hiert elskte Mö! som var ei

a piacere. a tempo.

Trøst og Haab her ne den! jeg bli ver tro skal jeg end döe, jeg bli ver tro skal jeg end döe mit Fæ dre

land og Kierlig he den! jeg bli ver tro skal jeg end döe jeg bli ver tro skal jeg end döe mit Fæ dre

land og Kierlighe... den og Kierlighe... den!

mf *p* *f* *p* *f*

2.

Da sit Levvel han har sin Elskte sagt,
 Til sine Brödre han tilbagevender;
 Han rækker Haand til sønlig Troskabs Pagt,
 Og freidigt Blik mod Fiendens Skarer sender;
 "Lad Faren true blodig rød!
 "gaaer end min Vei til Himmelfreden
 "jeg bliver tro indtil min Död!
 "mit Fædreland og Kierligheden!"

3.

Han styrter rædsom ind i Vaabendands,
 Og mange Fiender for hans Glavind segne;
 Hans Heltemod man skylder Seirens Krands,
 Men selv som Liig den unge Heldt maa blegne;
 "Flyd, Hiertets Blodström, purpurrod!
 "jeg hevned Dig! Jndlöst er Eden!
 "See, jeg var trofast til min Död
 "mit Fædreland og Kierligheden!"

Theodor Körner.

(Förend den Forevigele drog ud til den store Kamp for Tydsklands hellige Sag, skrev han i Döbblingen ved Wien disse ahnelsesfulde Ord, der paa en Maade bebude hans nær paafulgte Död paa Ærens Mark. Varm Fölelse indskiöd Digteren CARL SCHALL efterstaaende fjerde Strophe:)

4.

Og dette Qvad, som Ahnelsen indskiöd,
 Har Skiæbnens strenge Dom desværre sandet!
 Thi Skialdens Helteaand, som Lænken bröd,
 Opsvinger sig til Himmelfædrelandet.
 Han sang og faldt som Troskab böd;
 Hans Qvad og Daad döe ei heneden!
 Thi han blev trofast til sin Död
 Sit Fædreland og Kierligheden!

N. T. Brun.